

тервенције. Сазнала сам да је опсежне рецензентске захвате обавио кустос Музеја за Славонију из Осијека Миленко Патковић, а његово је име сасвим изостављено. Не наводи се ни име лектора, мада је лекторске послове обавио мр Мирко Чанадановић, из Новог Сада. Ти пропусти издавача не умањују одговорност аутора, који је дужан да води рачуна о опреми књиге. Ненавођење научног апарата, кас

и недовољна критичност извора и само дјелимично кориштење — основни су недостаци књиге.

Ипак, и поред тога, књига Џакића је неоспоран прилог историји НОП-а Славоније. Џакић заслужује признање ради тога што се професионално не бави историјском науком, а својим напором допринио је да историчари истраживачи свестраније проуче ову област.

Равиојла Јоцовић-Одавић

БОКА

Зборник радова из науке, културе и умјетности, 1971/3

Недавно је изашла и трећа свеска часописа Бока за 1971. годину. У овом броју је објављено више чланака и прилога из прошлости Боке Которске. Проблематика је веома разноврсна, како по тематици тако и по времену о коме се говори, што се види и из наслова ових текстова. Максим Злоковић пише о Млетачкој управи у Херцег-Новом. Послије двјестогодишње турске управе Херцег-Нови је потпао под млетачку власт 1687 и остао под њеном доминацијом све до пада Републике 1797. О прероманској декоративној пластици у Котору пише Илија Пушић. Уз текст аутор је дао 26 илустрација, што комплетира преглед сачуваних елемената прероманске пластике у Котору. Он каже да је један од важних задатака овога рада „да, ако не ревидира, а оно доведе под сумњу досадашње теорије да прероманска пластика у Котору, па и на читавом Јужном приморју носи неки локални, провинцијални, рустични или реминисцентни карактер“. Чедомир Марковић пише о три античка гроба из Сутомора. О флоти адмирала Сењавина у нашим водама — Руска управа у Боки, пише Предраг Ковачевић и то на основу нових по-

датака, већином стране провенијенције. О Његошевом боравку у манастиру Савини и Топлој пише Марко С. Николић. Игњатије Злоковић пише о кнезлашком миру и побједи Народне странке у Далмацији. О бокелском устанку 1869. год. по рукопису једног учесника пише Васо Ивошевић. Јован Ј. Мартиновић доноси два интересантна документа о Боки Которској с почетка XIX вијека. О партијским организацијама у Боки 1919—1921. пише Чедомир Пејовић. Неке оцјене дате у овом раду тешко ће издржати научну критику. Велимир Радовић пише о једном хапшењу и његовом одјеку. О споменицима и спомен-обилежјима НОБ са подручја Боке Которске пише Томо Педишић. Антон Лукатели износи нека сјећања на логор у Смедеревској Паланци. Др Васо Томановић пише о фонетици ријечи романског поријекла у говорима Боке. О топономастици сјеверозападне Боке Которске пише Срђан Мусић. Марија Црнић пише о каменским ледарима. Мр Душан Ј. Мартиновић пише о Прчању и његовим туристичким могућностима. Дата су и неколика интересантна осврта на објављене књиге.

Ј. Р. Бојовић